

הסקופ שפורסם בגיליון האחרון של „העולם הזה” גרר אחריו התנגשות חזיתית מרובעת: השר, היו"ר, המנכ"ל והעובדים

בארבע עיניים, אולם, מקורביו של הוד סיפרו כי בפגישה היה המנכ"ל החלטי ביותר, יש לברר את הענינים בינינו. אי אפשר להמשיך יותר בצורה זו. היתה תקופת ניסיון של שנה, אני כמנכ"ל ואתה כיושבראש מועצת-המנהלים, והניסיון לא עלה יפה.

בן-ארי חור והכחיש באותה פגישה כל מה שפורסם בהעולם הזה, והוד הודיע לו במפורש כי הוא מאמין למה שנכתב בעיתון, כלומר שאינו מאמין לבן-ארי. הוד רוק את הכפפה לבן-ארי. במילים בטוחות פחות או יותר הוא הסביר ליושבראש שהם לא יוכלו לנהל את אל-עד יחד.

יש מן הפקידים הבכירים האומרים כי כוונת הוד של הוד היתה שעל בן-ארי יהיה להתפטר, אחרת יתפטר הוא. יש המפרשים דברים אלה באופן מתון יותר: בן-ארי יוכל להמשיך לכהן כיושבראש מועצת-המנהלים, אך לא באופן פעיל.

„הדברים הוצאו מהקשרם”!

ב אותו היום היו הוד ובן-ארי צריכים לצאת לכנס השנתי של יאט"א שנערך בזנוחה, ואשר בו עמדו לדון במחירי ה-טיסות באירופה. מוטי הוד הודיע כי אינו נוסע לכנס, מפני שאינו יכול לעזוב את

פעולה מלא ביני לבין מנכ"ל אל-עד, וביני לבין הדירקטוריון של החברה. המנכ"ל נהנה מאמון הדירקטוריון ומאמוני האישי. הראשון שצחק למיקרא הודעה זו היה מוטי הוד.

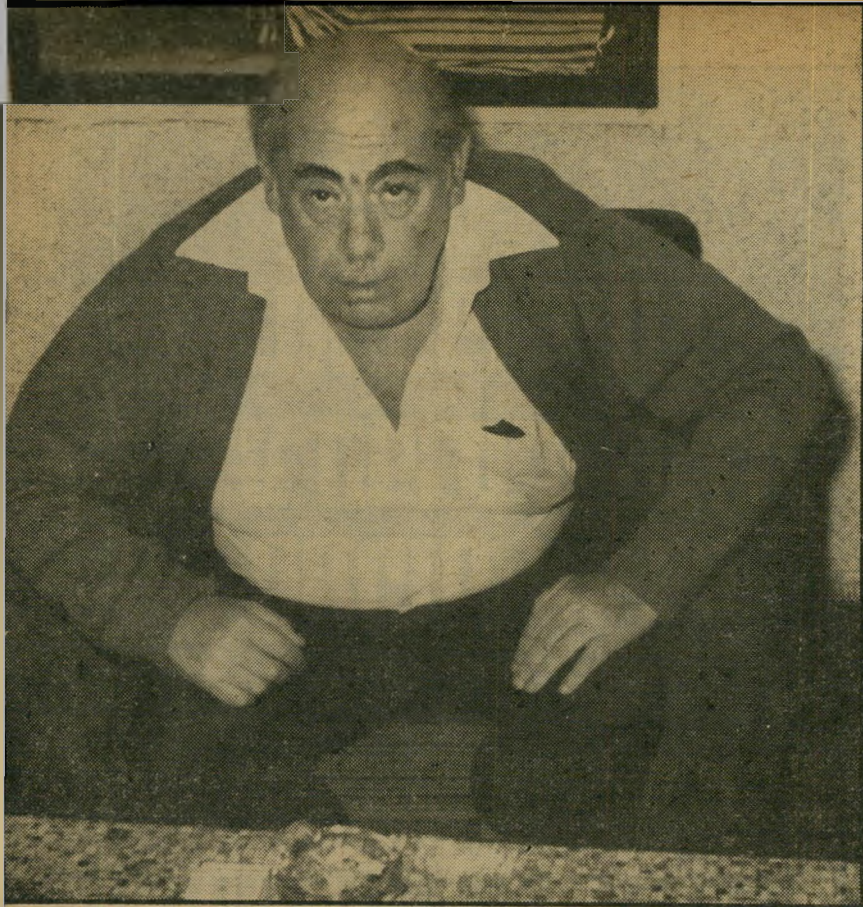
באותו יום גם פורסמה תגובה ראשונה של משרד-האוצר, דובר המישרד מסר הודעה לעיתונות, מאחר שארליך עצמו נמצא בחוץ-לארץ. בהודעה מסר כי ארליך לא נפגש עם מרדכי בן-ארי לשם דיון על פיטורי הוד או על פיטורי עובדים באל-עד. מאוחר יותר נודע כי גיליון העולם הזה הגיע אל ארליך, והוא מיהר לטלפן ביום השישי לביתו של הוד ולהסביר לו כי „חלק מהדברים שפורסמו” לא נאמרו.

„הוא חותר

תחת המנכ"ל”

ב „אל-עד” היתה חלוקה של פקידים בכירים התומכים בהוד, לעומת פקידים בכירים אחרים התומכים בבן-ארי. כיום נראה כי לבן-ארי נותרו שני תומכים בלבד. האחת: לובה וולק, מזכירת הנהלת החברה. אשר בתקופה שבה היה בן-ארי מנהל החברה נאמר עליה כי היא שולטת לא רק בבן-ארי אלא גם באל-עד. וולק שהתה בחוץ-לארץ כאשר התפוצצה הפרשה, בן-ארי סידר שהיא תלווה את ראשה-הממשלה

נערכה בין סמנכ"ל החברה לענייני כוח אדם, מנחם ליאור, לבין נציגי חמישה ועדים, לא היתה הכתבה שהופיעה בהעולם הזה הנושא הרישמי, אולם התייחסות אליה היתה כימעט בכל מישפט. לראשונה מאז נכנס מוטי הוד לחברה הודיעו העובדים על תמיכתם המוחלטת במנכ"ל שלהם, כי התייחסם להצעות-הפיטורין של ארליך כי בן-ארי, אמר יושבראש ועד עובדי התחרו זקה איתן רוננון: „אותנו לא יפחידו עם דיבורים על הקפאת פיתוח, אם רוצים

שעמית היה נתון לארליך דריסת-רגל כל-שהי בהחלטה זו. עמית נתן גיבוי מלא להוד בעת שהיה שר-התחבורה. גם מול ניסיונות ההתנכלות של בן-ארי. אם ייבחר כשר-התחבורה דוד לוי, איש חרות וידידו של וייצמן, נראה שהפור יוטל לטובתו של הוד, ובן-ארי יצטרך ללכת מ-אל-עד בצורה עדינה יותר או פחות. יאולם קיימת גם אפשרות שתיק התחבורה יינתן לאיש המיפלגה הליברלית. אם אומנם כך יהיה, יצטרך הוד לעזוב את החברה.

מילחמה

עד הסוף

ב עוד עובדי אל-עד מניחים בינתיים לשני ראשי החברה לנהל את המאבק שלהם, יצאו עובדי ארקיע למילחמה מיידית. בשיחה בין ארליך לבן-ארי היתה התייחסות מפורשת לארקיע, ותוכניתם של השניים היתה להמית את ארקיע תוך שני

פצצת הזמן

שהתפוצצה לפני זמנה

החברה הנמצאת במשבר; ואילו בן-ארי לא ויתר על הנסיעה אך דחה אותה ביום, בגלל הפגישה עם הוד.

סיכום השיחה בין השניים היה כי הם ידונו במעמדו של בן-ארי, מייד עם שובו של זה מחוץ-לארץ. יש הטוענים כי בן-ארי ממתין לשובו של שר-האוצר, השהיה אף הוא בחו"ל, כדי לקבל ממנו גיבוי, ואילו הוד ממתין לשובו של ידידו, שר-הביטחון עזר וייצמן, מחו"ל, כדי לקבל גיבוי נגדי. התגובה הרישמית הראשונה היתה של מוטי הוד, „אם יושבראש מועצת-המנהלים מרדכי בן-ארי ושר-האוצר שיחה ארליך מקיימים שיחה, והיא כולה נוגעת לתיכנון העניינים שעליהם דובר הרי זה דבר חמור. הועלו נושאים מאחרי גבי, אם תוכן ה-שיחה נכון, ויש לי יסוד להניח שהוא נכון, זה חמור מאד.”

בעוד מוטי הוד אינו מסתיר את זעמו ומשוחח עם עיתונאים, הסתגר בן-ארי בחדרו וסרב לקבל עיתונאים או שיחות טלפון מהם. רק מאוחר יותר באותו יום הוציא דובר אל-עד, עמי דוראון, הודעה מגומגמת לעיתונות שנוסחה על-ידי בן-ארי עצמו. הודעתו של בן-ארי אמרה: „הדברים שהופיעו בהעולם הזה אינם משקף פים את תוכן השיחה שנערכה ביני לבין שר-האוצר, אינם תואמים את האמת והם תערובת של חצי-אמת, פרי דימוינו של הכתב והוצאת דברים מהקשרם.” בסופה של התקופה אמר בן-ארי — „קיים ביותף-

מנחם בגין במסעו לארצות-הברית, תפקיד שאותו נטל בן-ארי בדרך-כלל על עצמו. המקורבים לבן-ארי סיפרו כי הוא ערך כמה שיחות-טלפון עם לובה.

התומך השני של בן-ארי הוא מנהל חברת-הבת של אל-עד לטיסות שוכר, אל-עד שירותי-שוכר, יצחק שנדר. שנדר הוא איש מובהק של בן-ארי ובן-ארי היה זה שסידר לו, למרות התנגדותם של רבים מבכירי אל-עד, את תפקיד מנכ"ל חברת-הבת. ה-איש היחיד שאיתו שוחח בן-ארי, פעמים במשך שעות ארוכות, היה שנדר.

לבן-ארי היו תומכים נוספים בתוך מער רכת הפקידות הבכירה של אל-עד, אולם נראה כי התפוצצות הפרשה נטלה ממנו את תמיכתם. סיפר אחד מהם: „המילחמה של בן-ארי נעשת בצורה לא-הוגנת. הוא דחף אותנו אל מוטי הוד. אי-אפשר לתמוך בבן-ארי כאשר רואים איך הוא חותר תחת המנכ"ל, ומוכן להקריב את החברה כולה למען האמביציות האישיות שלו.”

בסוף השבוע שעבר ובתחילת השבוע ה-נוכחי, קשה היה למצוא באל-עד אדם עובד, הכל היו עסוקים בפגישות ובשיחות על פרשת טריאנה. ועד הפקידים באל-עד, שהוא דווקא אחד הוועדים הממושעים ומאלה ש„לא עושים צרות”, שיכפל על חשבוננו את הכתבה של העולם הזה, והפיץ 1000 עותקים בין העובדים.

בתחילת השבוע באה גם ההתייחסות הראשונה של העובדים עצמם, בפגישה ש-

לפטר, שיפטרו אנשים מהנהלה שהתנפחה מעל ומעבר לכל פרופורציה.”

בשיחות סודיות שקיימו חברי ה-וועדים, הם החליטו להילחם עד חורמה בבן-ארי ולתת גיבוי מלא להוד. הם עומרים לפתוח את מילחמתם בפירסום בוטה נגד בן-ארי בעיתון הפנימי של אל-עד, שייצא בשבוע הבא. מאוחר יותר דורשים העובדים לקבל הצהרה כי אין מתכוונים לפטר אפילו עובד אחד, או להקפיא את הפיתוח של החברה.

מוטי מחכה

לעזר

ל עובדים אין ספק שיקבלו הצהרה מהוד, שכבר אמר השבוע: „נתייעל בדרכים שונות אבל אני, אישית, נגד פיטורי עובדים.” אולם הם ידרשו מבן-ארי הצהרה מקבילה, או התפטרות. קיימת אפשרות שאם ימשיך בן-ארי לכהן כיושבראש פעיל של מועצת-המנהלים של אל-עד, ולא יסיים למסור הצהרה נגד פיטורי עובדים והקפאת ההצטיידות, יכריזו העובדים על שביתה — עד לסילוקו.

אולם, יותר מכל ייקבע גורלם של בן-ארי והוד על-פי זהותו של שר-התחבורה הבא. אילו פרצה סערה זו בעת שמאיר עמית היה שר-התחבורה, היה בן-ארי מוצא עצמו מחוץ לאל-עד תוך דקות ספורות, מבלי

תיים על-ידי מכירת חלקה של הממשלה בה לגורם זה, ודיכוי העובדים. ביום השני השבוע השביתו עובדי ארקיע את טיסות החברה למשך שעתיים, וכינסו אסיפת עובדים. העובדים דרשו הבטחות מפורשות שהחברה לא תיסיגר ולא תימכר לגורם שישתק אותה. כמו-כן דרשו ה-עובדים את התפטרותו של מרדכי בן-ארי מתפקיד יושבראש מועצת-המנהלים של ארקיע. לדיבריהם, היה זה בן-ארי שהרס את ארקיע והביאה למשבר שבו היא שרויה, וקיים ניגוד אינטרסים בין שני תפקידיה של בן-ארי באל-עד ובארקיע.

מזה שנים אחדות טוענים בארקיע כי קיים ניגוד אינטרסים כזה, אולם לא יכלו להוכיח אותו. השיחה שנערכה בטריאנה משמשת להם הוכחה חותכת לכך, ועורכי-הדיון של עובדי ארקיע מתכוונים להשתמש בה בפגישה לבית-המישפט-הגבוה-לצדק ש-הם עומדים להגיש.

אולם עובדי ארקיע החליטו גם על כמה פעולות נוספות. ביום השישי הקרוב יקבלו בהפגנה — הם ומישפחותיהם — את פני שר-האוצר בשבוע לארץ. גם אם יצליח ארליך להסתלק במהירות ממפגיני ארקיע, הוא לא ייפטר מהם בקלות. ההפגנה תימשך שבוע שלם, ליד ביתו של ארליך.

ביום הראשון, ה-26 בחודש זה, תושבת חברת ארקיע, עובדי החברה יעלו לירושלים עם מישפחותיהם, יפגיני ליד מישרד ראש-הממשלה בעת שתערך ישיבת הממשלה.